

שיחות הר"ן קמ"ז

ה' וכו', דכל מילה היא דרך אחר בעבודת ה'. וכל אחד צריך לקיים כל פרשת ואהבת, להגיע לכל המדרגות לפי שורש נשמתו. ועי"ז יגיע לארץ ישראל.

והנה רבינו ז"ל גילה מעשה ה' בספומ"ע בדרך של התורה הנעלמת, התורה הגנוזה בתוך המעשיות. ואז גילה סוד שם מ"ב בתוך המעשה הזאת של הבן מלך מאבנים טובות.

ועל כן ביקש פירוש בלע"ז על אותיות וי"ו צד"י, כי רביה"ק כבר השיג אז כל שם אב"ג ית"צ, ורק אלו האותיות רצה לדעת איך להכנים, ובסוף גם השיג כל זאת.

ומעשה ה' באופן כללי, מדבר ממלך שלא היו לו בנים, וגזר על ישראל שיתפללו עבורו, ומצאו צדיק, והבטיח, וילדה המלכה בת, ואח"כ רצה בן זכר, ונתן החכם עצה לכתוש אבנים טובות ויהיה להם בן שכולו מאבנים טובות, ושתו המלך והמלכה וילדו בן. ונתקנאה בו הבת, ועשתה בכישופים לגרום לו צרעת לבן. ונעשה כולו מצורע. ופעם חטב הבן בעצים, וכו' והיא נפלה לתוך המים, עד שנתגלה שבאמת הבן הוא כולו מאבנים טובות.

ואע"פ שאין אנו יודעים סוד המעשיות, אבל מותר לומר רמזים בעבודת ה'. ולבאר קצת באופן כללי. כי השי"ת

שמעתי מאיש אחד מאנשינו שאמר, שקדם שספר רבנו זכרוננו לברכה, המעשה של המלך שהיה לו בן שכלו מאבנים טובות הנדפסת (בספרי מעשיות מעשה ה'), אמר קדם שספר: אני יודע מעשה שיש בה כל השם של מ"ב ואחר כך ספר זאת המעשה ואף על פי כן אין אנו יודעים אם זאת היא המעשה של השם מ"ב.

וגם אנכי שמעתי מפיו הקדוש לפני כמה שנים שאמר, שהבעל שם טוב זכרוננו לברכה, היה יודע מעשה שהיה בה השם של מ"ב ודבר עמי אז מהשם של מ"ב. ושאל אותי למצא פרוש בלשון לעז על שתי אותיות ו' צ' שנמצא בשם הנ"ל ולא יכלתי למצא וכפי המובן היה שכבר יודע סוד כל השם הנ"ל רק שתי אותיות אלו ו' צ' הנ"ל עדין אינו יכול להכניסם בתוך הענין שהיה רוצה להלביש בו שם הנ"ל:

דע, שכל עבודת האדם לפני שמגלה שלימות דרכו בקדושה בבחי' ארץ ישראל, עובר עליו מ"ב מסעות. וכל אחד מהמסעות מפרש מצב אחר בחיים של האדם, וכל זה הוא בסוד שם מ"ב.

ובאופן כללי הוא סוד פרשת ואהבת שאומרים בק"ש עד ובשערך. שצריך לקיים כל מלה ומלה, ואהבת, את,

לה מפלה. כי היא בעצמה נופלת לתוך המים. כי כל זמן שלא נפל האדם הרבה, ואינו מרגיש כ"כ כאב העוונות, הוא עדיין נופל. אבל פתאום כשהם"א ח"י מפיל את האדם בירידה גדולה, והוא מרגיש כאב הירידה והריחוק, ואינו יכול לסבול את מרירות הריחוק, זה בעצמו גורם שנתגלה יופי פנימיות התוה"ק שכולה אבנים טובות. ואז חבת מלך מתבטלת לגמרי, כי אין מדברים מבחי' העיגולים כמעט, רק נתגלה שהבריאה והתורה הכל אחד.

וזה כל מה שעובר על אדם בעולם, בסוד שם מ"ב, פרשת ואהבת עד ובשערך, שאדם צריך להכנס לעבודת אהבת ה'. וגם בתוך גשמיות עוה"ז, בחי' בשכבך ובקומך, בלכתך בדרך, כי בשם מ"ב יש גם מציאות הרוחניות וגם מציאות הגשמיות. ואנו מקבלים מהדעת גם איך להשתוקק להשי"ת בלי סוף, וגם איך להפוך הגשמיות לרוחניות, ובזה מגלים היחוד של שם מ"ה וב"ן, ומתגלה יופי אמיתת התוה"ק בביאת גוא"צ ברחמים בב"א.

עשה את בריאת העולם בתחילה בסוד שם ב"ן, ואח"כ היתה השבירה בשם ב"ן, עד שבא שם מ"ה לתקן כל השבירה. חבת היא בסוד שם ב"ן, ובן המלך הוא סוד שם מ"ה החדש שמתקן השבירה כמובא בכתבי רבינו האר"י ז"ל.

וענין שם מ"ה הוא אמיתת התוה"ק שזה מתקן הכל. אבל אעפ"כ בעוה"ר בגלותינו אין אנו רואים גדולת התוה"ק. כי גם חבת מלך היא יפת תואר, שזה סוד כל הבריאה שיש בעולם חן ופאר, ואח"כ גילה השי"ת את חבן, שזה סוד התוה"ק, שבאמת ישנן בתוה"ק כל הסגולות שבעולם, דכולה אבנים טובות. ותכלית האמת הוא לייחד התורה עם הבריאה, היינו חבן עם חבת. אך 'עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים' (קהלת ז' כ"ט), בחי' חבת מלך בלי חבן מלך. שזה עצת היצר להפיל את האדם מעסק התוה"ק וישאר בהבלי עוה"ז.

אבל באמת ע"י שמלכות דס"א רוצה להכשיל את האדם, בזה לבדו יש

